

ประกาศกรมป่าไม้

เรื่อง กำหนดชนิดของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพื่อใช้สอยหรือบริโภคในครัวเรือนของตน (ฉบับที่ ๒)

ในการแก้ไขปัญหาให้ราษฎรที่อยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ โดยการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล ในลักษณะแปลงรวม แต่มีให้กรรมสิทธิ์ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า บรรดาสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดหรือมีขึ้นอยู่ในป่าสงวนแห่งชาติซึ่งราษฎรได้ปลูกขึ้น ล้วนถือเป็นของป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติทั้งสิ้น และต้องได้รับอนุญาตก่อนจึงสามารถเก็บหาผลผลิตได้ โดยเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรที่ได้รับจัดที่ดินตามนโยบายดังกล่าว ให้สามารถเก็บหาผลผลิต (ของป่า) เพื่อใช้สอยส่วนตัวหรือบริโภคในครัวเรือนของตนได้โดยสะดวก โดยมีต้องขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่า ตลอดจนไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ (๖) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ อธิบดีกรมป่าไม้ จึงออกประกาศ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมป่าไม้ เรื่อง กำหนดชนิดของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพื่อใช้สอยหรือบริโภคในครัวเรือนของตน (ฉบับที่ ๒)”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้การเก็บของป่าทุกชนิดที่เกิดขึ้นจากการกระทำหรือปลูกสร้างโดยมนุษย์ในพื้นที่ที่ได้รับจัดที่ดินให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามแนวทางของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) ไม่ต้องขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

ข้อ ๔ การเก็บหาของป่าตามข้อ ๓ จะกระทำได้เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศอนุญาตไว้เป็นคราว ๆ ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

สุรัชย์ อจลบุญ

อธิบดีกรมป่าไม้